

[Nina Andersen.]

drøfter programmerne. De har haft interesse for den tekniske udvikling, de har i mange tilfælde befordret den, de har deres tekniske hjælpearbejde. Og lad mig nævne en ting til: under besættelsen var det lytterorganisationerne, der gennem den oplysningsvirksomhed, de drev, var det eneste ukontrollerede bindeled mellem radiolædelsen og det danske folk; den oplysningsvirksomhed, de udøvede, nåede langt ud over de organiserede lytteres rækker. Jo, vi har brug for lytterorganisationerne, og de har mange opgaver udover den at indstille til valg af radiatorrådsmedlemmer.

Dette bringer mig til forslaget, der ligger her, forslaget om direkte lytterafstemning ved valg af radiatorrådsmedlemmer. Det er ikke første gang, dette ting har behandlet et sådant forslag. Fra 1927 har der gentagne gange været fremsat forskellige forslag, men dog efter dette princip, og da radioloven var til revision, drøftede man det også. Man var så vidt, at man fra udvalgets side havde foranlediget, at ministeren for offentlige arbejder forhandlede med indenrigsministeren om en valgordning, men forskellige omstændigheder, og måske også omkostningerne, der dengang var vurderet til 230 000 kr., gjorde, at man blev ved den gamle ordning.

Lytterorganisationerne er også interesserede i den direkte lytterafstemning og er allesammen gået ind for noget sådant. Radiorådet har behandlet det forslag, som den højtærede undervisningsminister just omtalte, udarbejdet af indenrigsministeriet, og har også drøftet et forslag stillet af retsforbundets repræsentant i rådet; det var meget indviklet, affattet efter disse retstatsprincipper om, at man ikke har indflydelse i henhold til sit eget indhold, sine evner og sin viden, men i henhold til de stemmer, man har fået, og skulle nogen gå hen og flytte stemmerne, dumper man i indflydelse og har ikke så meget at sige. Det forslag har vi også drøftet dér.

Der har i det hele taget været en fylde af forslag, men ingen af dem og heller ikke det, der foreligger her, løser på tilfredsstillende måde en række af de problemer, som den højtærede undervisningsminister har nævnt. Jeg vil særlig beskæftige mig med et par af dem. Hvordan sikrer man,

at en lytter ikke får flere stemmer? Hvordan sikrer man, at de, der afgiver stemme, dog er af en rimelig alder? Det kan jo meget vel tænkes, at der i en familie er et antal radioapparater, at der løses licens for hver af dem, og at de forskellige familiedlemmer uden hensyn til, om de kun er 3, 4, 5 eller 6 år, bliver skrevet op som dem, der betaler licensen. Der er nemlig ingen, der kan se, om nu den, der er skrevet på licenskortet, også har en pengepung, hvoraf licensen bliver betalt. Mon det er rimeligt, at man ikke har kontrolforanstaltninger, og hvordan vil man blive i stand til at udøve kontrol?

Jeg synes, der er en række vanskeligheder ved gennemførelsen af et sådant valg, og det er vel også nok det, der har været årsagen til, at de ærede forslagsstillere ikke har foreslået nogen valgordning, men kun givet nogle antydninger i bemærkningerne. Man ønsker en principvedtagelse. Efter mit partis opfattelse kan man ikke vedtage et sådant princip uden samtidig at vedtage dets praktiske gennemførelse. Af det, der allerede er sagt i dag, fremgår, hvor mange vanskeligheder der er, og man bør derfor ikke ved en principvedtagelse forpligte til at gennemføre en lytterafstemning, hvis den ikke er ledsaget af forsvarlige og gennemførlige afstemningsregler. Mit parti er enig i, at det principielt vil være rigtigt, at alle licensbetalende lyttere deltager i valget af radiatorrådsmedlemmer under de forudsætninger, jeg har nævnt. Må jeg i parentes sige, at den tanke, det ærede medlem hr. Harald Nielsen førte frem: at alle folk i dette land skulle deltage i lyttervalg, den kan vist ikke være alvorligt ment; det er vist sådan noget, som man siger, men ikke mener. Men lad mig føje til om mit partis principielle stilling, at vi mener, at når 1¼ million lyttere skal stemme og vi skal gennemføre valg, der koster en del penge, så må det dog vist være alle 15 radiatorrådsmedlemmer, der vælges, og ikke blot et udsnit af disse. Man må så på anden måde sikre, at der finder den fornødne forbindelse sted mellem det ministerium, der har ansvaret, og radiatorådet.

Selvom mit parti har denne principielle stilling, vil jeg dog gerne gøre nogle enkelte bemærkninger om det fremsatte forslag, og